

תת"ע 7986/09-17 - מדינת ישראל נגד ש.דותן הנדסה בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7986-09-17 מדינת ישראל נ' ש.דותן הנדסה בע"מ

בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ש.דותן הנדסה בע"מ

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה החלטתי לזכות הנאשמת מהאשמה המיוחסת לה.

1. לנאשמת, חברה בע"מ, יוחסה עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר. כתב האישום מבוסס על צילום במערכת האכיפה המכונה א'3, ועניינה עבירה מיום 20.11.2016. העבירה בוצעה בשד' ההסתדרות בחיפה ועל פי כתב האישום צולם רכב הרשום על שם הנאשמת, מסוג מזדה, במהירות 91 קמ"ש וזאת בדרך בה המהירות המותרת היא 70 קמ"ש בלבד.

2. הנאשמת טענה כי מי שנהג ברכב במועד הרלוונטי הוא עובד החברה לשעבר בשם מר דניאל פרנקל, אשר סירב להתייצב לדיון ולקבל אחריות, לפיכך זומן לישיבה שנקבעה לשמיעת ראיות ליום 13.2.2018.

בישיבה זו הגישה המאשימה את הצילומים שהופקו במערכת האכיפה, ותעודות עובד ציבור להוכחת העבירה. מטעם הנאשמת העידו מנהל החברה, מר **שרון דותן**, אשר סיפר כי הרכב נמסר לשימוש של מר פרנקל שכבד באותה עת בחברה. מר דותן הציג חוזה השכרה לרכב הרלוונטי מול חברת שלמה סיקסט, בו נרשם מר פרנקל כנהג הרכב על פי החוזה, הסכם סיום העבודה מול מר פרנקל לפיו עבד הנ"ל בחברה עד יום 28.11.16 ומכתב שנשלח למר פרנקל בידי עורכי הדין של החברה ובו נדרש להעביר על שמו דוחות תנועה, וביניהם הדוח דנן, אשר התקבלו בחברה בחודשים

ינואר ומאי 2017, לאחר סיום עבודתו של מר פרנקל בחברה. עוד העידה מטעם הנאשמת גב' ויקי הולנדר, מנהלת התפעול בחברה, אשר הסבירה על דרך פעולת החברה והעמדת כלי רכב לשימוש עובדיה. עד הגנה נוסף היה מר דניאל פרנקל עצמו, אשר אישר כי עבד החברה בתקופה הרלוונטית וקיבל לשימוש את רכב המזדה המופיע בצילום. עם זאת, מר פרנקל טען כי לא היה הנהג היחיד ברכב זה וכי עובדים אחרים של החברה עשו בו שימוש.

3. למעשה, בהעדר ראיה ישירה בדבר זהות הנהג ברכב מיוחסות העבירות לנהג מכוח סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה אשר קובע כדלקמן:

"נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאילו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי הענין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנה כאמור או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב (להלן - המחזיק), או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".

ההלכה היא כי נטל ההוכחה המוטל על בעל הרכב לסתור את החזקה שבסעיף זה הוא לפי מאזן ההסתברויות. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, מסקנתי היא כי הנאשמת עמדה בנטל זה, והראתה בסבירות גבוהה כי הרכב היה ברשותו של מר פרנקל במועד הרלוונטי. התרשמתי לחיוב מהעדים מר דותן וגב' הולנדר, ומנגד אינני יכול לומר זאת בכל הנוגע לעדותו של מר פרנקל.

4. התרשמתי כי מר פרנקל הגיע בנסיון לדחות את כל הטענות נגדו מבלי לתת גרסה של ממש, כך למשל מחד גיסא הכחיש כל ידיעה לגבי מועד העבירה, אך מאידך ידע לומר כי מייחסים לו עבירה בתקופה בה שהה בבית חולים. מר פרנקל הכחיש קבלת המכתב מעורכי הדין שנשלח אליו בדואר רשום ובו פרטים מלאים בדבר הדוחות הרלוונטיים, ועמד על הטענה כי אינו יודע במה המדובר, אך לא נתן כל הסבר מדוע לא ניסה לברר זאת מראש לפני הדיון אצל הנאשמת או עורכי דינה. מר פרנקל אף עמד על כך שהדוח דן נערך ביום ג' מועד בו הוא תמיד שהה בישיבות, וזאת כאשר המדובר למעשה בעבירה שבוצעה ביום א' בשבוע.

לאור כל האמור לעיל סבורני כי הנאשמת עמדה בנטל הנדרש להראות לפי מאזן ההסתברויות לפחות למי מסרה את הרכב, סתרה את חזקת הבעלות, ולפיכך היא מזוכה מהעבירה המיוחסת לה.

5. כפי שעלה בדיונים, כנגד הנאשמת קיים דוח נוסף עקב עבירה מיום 3.9.16, בגינו התקבלה בקשתה להארכת מועד להישפט בתיק 3127-10-17. למרות החלטתי בתיק זה מיום 26.11, לא דאגה המאשימה להגשת כתב אישום במועד, כך שלא ניתן היה לאחד את הדיון בשני הדוחות.

לאור תוצאת ההליך כאן, תשקול המאשימה האם יש מקום להגשת האישום הנוסף כנגד הנאשמת, או לנקוט בהליך אחר.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ח, 22 פברואר 2018.